Efterspørgsel efter Kvindearbejde. Fra Los Angelos, Sydkalifornien, skrives til „The Womans Journal", at der trænges haardt til kvindelig Hjælp, navnlig til Husgjerning. Folk her indrette sig sædvanlig saa nemt som muligt, lade vaske og stryge ude o. s. v., men det er ofte næsten umuligt at faa nogen til at lave Mad og gjøre rent. Til dette sidste maa man tit hjælpe sig med en Kineser, hvis man kan faa fat paa en saadan, men en Kvinde vilde jo langt være at foretrække. Der henvises med Hensyn til nærmere Oplysninger til Mrs. Wheeler, Bestyrerinde af det kvindelige Arbejdsanvisningskontor i Kvindehjemmet (Woman's Exchange, Woman's Home), Los Angelos.

Syerskers Dragt. I samme Blad meddeler en Dame af egen Erfaring, at den Træthed, som føles, naar man syr i længere Tid paa Symaskine, sikkert for en stor Del kommer af den sædvanlige Kvindedragt. Jeg for min Del, skriver hun, bærer aldrig noget Korset, og mine Klæder ere saa vide, at jeg kan aande dybt uden Tvang. Jeg bruger ingen Underskjørter, min Kjolenederdel er foret, og naar man dertil har vide, tyrkiske Benklæder, behøves ingen Skjørter. De forskjellige Klædningsstykker bæres paa en saadan Maade, at Vægten fordeles over hele Legemet. Selv denne lette Dragt foraarsager imidlertid Træthed i Ryggen og Benene, naar jeg syr længe paa Maskinen. Men dersom jeg aflægger Nederdelen og i Stedet for de sædvanlige Støvler tager et Par løse Tøfler paa, kan jeg arbejde meget længere, den Erfaring gjør jeg stadig. For Kvinder, som arbejde udenfor Hjemmet, vil det jo have sine Vanskeligheder at foretage en saadan Forandring i deres Dragt, men det lader sig nemt gjøre, naar man syr paa Maskine indenfor sine egne fire Vægge, og jeg raader enhver til at forsøge det.

Syerskerne i New York begynde at organisere sig i en Forening for at opnaa bedre Løn ved om muligt at træde i umiddelbar Forbindelse med Kunderne. Der er i New York omtrent 25,000 arbejdende Kvinder, der ere Medlemmer af forskjellige Fagforeninger. Bevægelsen er udgaaet fra Arbejderskerne selv, men den støttes af udenforstaaende, menneskekjærlige Kvinder, hvoraf adskillige høre til de mest fremragende i Staden.

Hvad mandlige Dommere ikke kunne dømme om. Da en Dame i Byen Tulle i Frankrig havde nægtet at modtage et Snørliv, hun havde bestilt hos en Kjøbmand, indstævnede denne hende for Fredsdommeren, idet han paastod, at Snørlivet passede indstævnte som en Handske, og at det var uden Grund, at hun nægtede at betale det.

Fredsdommeren afsagde da følgende Dom:

Vi, Fredsdommer N. N., erklære efter at have hørt Parterne: Efterdi Trætten drejer sig om, hvorvidt det omhandlede Snørliv passer eller ikke passer; og da man for at afgjøre dette Spørgsmaal maatte se Snørlivet, og dette ikke er medbragt; og da det, selv om det var medbragt, maatte prøves i vor Nærværelse; og da vi, selv om det blev prøvet i vor Nærværelse, for at kunne afgjøre, om det passer eller ikke, maatte besidde en Indsigt i den Slags Sager, som ligger udenfor vort Omraade, og da vi følgelig maa nøjes med at erklære os inkompetente paa Grund af Sagens Beskaffenhed;

At vi af disse Grunde ere ubeføjede til at dømme i Sagen, og henvise Parterne til at indrette sig paa at kunne møde for de kompetente Dommere.